

менателнѣ думѣ, а ставъ-тъ опрѣдѣлава едно сжштьствително или прилагателно имя.

З а д а т к ы. Покажѣте служебны-ты и знаменателны-ты дѣлове на слово-то въ изучены-ты кѣсове на приказкѣ-тѣ. Напишѣте три глагола, три сжштьствителны имена, три прилагателны имена, три мѣстоименна и три сжштьствителны имена съ ставы.

Прѣпишѣте 4-тѣ статийкѣ отъ сборника и подчертайте знаменателны-ты думы съ еднѣ чрѣтѣ, а служебны-ты съ двѣ.

18. Зашто въ думѣ-тѣ *единѣ* стопъ въ нача-ло-то *е*, а не *е*?

Правило. Буква *е*, когато *е* въ нача-ло-то на еднѣ думѣ и слѣдѣ гласнѣ, пише ся *е* (*е-сень, нѣе*).

З а д а т к ы. Научѣте тѣхъ притчѣ: *единѣ* плаче, *другъ* ся смѣе.

Напишѣте нѣколко думы, въ които да има буквѣ *е* въ нача-ло-то и слѣдѣ гласнѣ.

19. Едно дѣтя влиза въ училиште-то, друго излиза отъ училиште-то, дѣв игражѣ по училиште-то; три сѣдѣтъ задъ училиште-то, пять стоятъ прѣдъ училиште-то.

За какво сѣ потрѣбны въ венчкы-ты тына прѣдложения служебны-ты думы: *въ, отъ, по, задъ, прѣдъ*? Тыи сѣ потрѣбны, за да покажѣтъ какво отношение имѣтъ дѣца-та съ училиште-то. Такъвы думы ся наричатъ *прѣдлози*.

Правило. *Прѣдлогъ* *е* единѣ служебнѣ дѣла на слово-то, който показова въ едно прѣдложение отношение-то на еднѣ чѣсть съ другѣ.

З а д а т к ы. Сега вѣче мы знаемъ чѣтыре знаменателны дѣла на слово-то: глаголѣ, имя сжштьствително